

[Statsministeren.]

det eller i hvert Fald bibringe dem Interesse derfor, og derfor anser jeg det, at man siger, at Sagen ikke er aktuel, og at vi derfor kan lade den ligge, for noget, der i hvert Fald netop vil befordre deres Opfattelse, der paa dette Omraade ønsker, at der intet skal ske.

Endelig for det tredje mener jeg ogsaa — og jeg har tidligere understreget, at det er min Opfattelse —, at netop en Rejsning af dette Spørgsmaal vil gøre Oktobernotens Krav mere forstaaelige og bevirke, at vi lettere vinder Gehør for dem og lettere bringer disse Krav frem til en virkelig Forhandling. Ogsaa af den Grund haster det overordentligt med at faa dette Ønske fremsat og støttet, som allerede er fremsat af Sydslesvigerne.

Det haster virkelig baade med den administrative Adskillelse — vi ser jo hvilket Regimente der føres fra den kielske Regering over for Danskheden i Sydslesvig paa det kulturelle og nationale Omraade — og med Flygtningenes Fjernelse. Flygtningenes Tilstedeværelse, deres Bredden sig og deres Indflydelse igennem de Stillinger, de efterhaanden indtager, hvorved de gror fast i Befolkningen, er efter min Mening meget farlig for en senere sund Udvikling baade nationalt og folkeligt i disse Egne, ligesom dette ogsaa er farligt for Danskhedens Sikring i Fremtiden og for Bevarelse af og Styrkelse af den Grænse, vi har, saadan at den ikke ved Tryk sydfra skal blive trykket mod Nord. Af disse Grunde anser jeg dette Spørgsmaal for højst aktuelt.

Der er fremhævet Betydningen af Enighed om disse Spørgsmaal. Ja, Enighed er af stor Værdi, men naar nu det faktiske Forhold er det, at vi i hvert Fald paa et bestemt Omraade ikke er enige, saa er Spørgsmaalet: Hvordan kan vi blive enige? Og her er det, at man saavel fra konservativ som fra Venstres Side har tilbudt at lade Befolkningen afgøre dette ved direkte Afstemning, men at vi er blevet afvist. Det vil da sige, at de, der er imod en saadan Afstemningsret, vil kun Enighed paa den Betingelse, at vi, der har en anden Opfattelse, blankt underkaster os deres Mening og Opfattelse. Jeg gaar ud fra, at vi, hvordan det end gaar fremefter, er enige om, hvad vi hidtil har været enige om. Jeg kan ikke tænke mig, at de andre Parthavere i Oktobernoten af Ærgrelse over, at vi ikke vil underkaste os, vil løbe fra det, de anser for at være det rigtige i Danmarks Interesse og til Danmarks Gavn. Jeg gaar derfor ud fra, at hvordan det end spænder af med Uenigheden paa dette Omraade, saa er vi frem-

deles enige om Oktobernotens Krav og Ønsker, som vi hidtil har været.

Nu er det blevet anført — maaske ikke i det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Ordførertale, men jeg har hørt det fra anden Side —, at vi ikke maa gøre Uret og øve Vold over for Tyskland, og derfor maa vi ikke kræve en saadan Afstemningsret sikret. Jeg er enig i, at vi ikke skal betale Vold og Uret med samme Mønt. Men efter min Formening er Sydslesvig et gammelt dansk Land; det er taget fra os med Vold, og Danskheden dernede er søgt holdt nede med Tvangsmidler. Er der da virkelig nogen, der vil paastaa, at det er Uret og Vold, naar vi søger at skabe frie og lige Vilkaar for Dansk og Tysk, og naar de dernede saa, efter at de har besindet sig, frit kan afgøre, hvor de ønsker at høre til? Er der virkelig nogen, der vil paastaa, at der heri skulde ligge nogen som helst Uret eller Vold? Det er mig i hvert Fald komplet umuligt at se, at det skulde have noget som helst med disse to Ting at gøre — tværtimod!

Endelig fremhævede det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — og det har jeg ogsaa hørt fra anden Side —, at vi maa ikke blande os i Tysklands indre Forhold. Men hvad er det da, vi gør, og som ogsaa de Partier, som nu er imod Afstemning, har været med til at godkende? De har været med til at kræve Flygtningene fjernet fra Sydslesvig, de har været med til at ønske administrativ Adskillelse, de har været med til at ønske Sikring af Danskhedens kulturelle og politiske Rettigheder, de har været med til at stille Forslag om Kielerkanalens Frihed for Gennemsejling, de har været med til at foreslaa Kontrol med Tysklands Industri, de har været med til at foreslaa Tysklands Afrustning og Decentralisation af Tysklands Forvaltning, de har været med til at ønske Deltagelse fra dansk Side i den militære Besættelse af Tyskland o. s. v. Det er mig ufatteligt, at ærede Medlemmer, der har været med til at godkende dette, kan hævde som Princip: ingen Indblanding i Tysklands indre Forhold.

En Afstemning ad Aare i Sydslesvig er efter min Mening for det rene ingenting at regne i Sammenligning med de Indgreb og Indblanding i Tysklands indre Forhold, som jeg her har nævnt og som disse Partier — Socialdemokratiet og Det radikale Venstre — har været med til at godkende. Det, som gør alt dette berettiget, ja, vel endda nødvendigt, er Tysklands Overfald paa sine Naboer, det er Tysklands Vold og Terror over for dem og over for hele Europa — ja, maaske over for hele Verden. Derfor er det